

Fra: atle haglund <atle.haglund@hotmail.com>
Sendt: onsdag 16. oktober 2024 15:01
Til: Marthe Hagelsteen; Postmottak
Emne: Budsjett innspill fra rådet for menneskerase nedsatt funksj...

Fra rådet for mennesker med nedsatt funksjonsevne !

Rådet gjør kommunestyret og administrasjonen oppmerksom på og anbefale følgende:

Det er svært mange kommuner som kutter i budsjettene nå. Merk dere at Helse- og omsorgstjenestelovens § 11-1 første ledd er klar på kommunens ansvar for å bevilge nok midler til å yte de tjenestene de er forpliktet til å gi sine innbyggere. Dette gjelder også BPA. Noe som gjenspeiles i Rundskriv I/9-2015 punkt 4.3 som sier at kommunen er ansvarlig for å dekke kostnader som anses for å yte nødvendige tjenester, herunder nødvendige utgifter til drift av BPA. Man kan for eksempel ikke kutte alle timer med 5% på grunn av dårlig økonomi. Det kreves en individuell vurdering av behovet dersom noe skal endres.

Dette kommer også fra Fusa-dommen (Rt. 1990 s. 874) som poengterer at et avslag eller innvilgelse av en helse- og omsorgstjeneste fra kommunen ikke kan forankres i kommunens økonomi.

I tillegg er det en investering på sikt:

Stortinget forventer at kommunene satser på BPA

I 2014 ga Stortinget kommunene i oppdrag å tildele brukerstyrt personlig assistanse (BPA) til funksjonshemmede som trenger det for å kunne ta utdanning, jobbe og på annet vis delta i samfunnet. Årsaken er at BPA bla. skal gi funksjonshemmede mulighet til å styre egen assistanseordningslik at deltakelse utenfor eget hjem blir mulig. Flere rapporter har dokumentert at mange funksjonshemmede er avhengig av personlig assistanse for å kunne ta utdanning og jobbe.

BPA er ikke dyrere enn tradisjonelle helse- og omsorgstjenester

På oppdrag fra KS har en forskningsgruppe undersøkt om personlige assistenter har høyere lønn enn dem som yter praktisk bistand: «Vi finner imidlertid liten forskjell mellom lønnssetser for BPA assistent, og hjemmehjelp».

Helse- og omsorgsdepartementet har påpekt at det å være arbeidsleder fordrer en betydelig egeninnsats. Arbeidslederopp-gaver er normalt ulønnet, noe som medfører en besparelse for kommuner som innvilger BPA i stedet for tradisjonelle helse- og omsorgstjenester. I en samfunnsøkonomisk analyse av BPA blir det også påpekt at kommunene i liten grad har administrative

kostnader forbundet med kontroll og tilsyn ettersom arbeidsleder i BPA-ordningen i stor grad ivaretar dette ansvaret.

I regjeringens forslag om å gjøre BPA til en individuell rettighet fra 2014 står det:

«BPA er isolert sett (for gitt timetall) et rimeligere tilbud enn kommunalt organisert praktisk bistand fordi andelen brukerrettet tid av samlet tidsbruk er høyere ved BPA. Det går mindre arbeidstid med til møter og rapportering og assistentene har ikke reisetid mellom flere brukere, slik mye av personellet i kommunens hjemmetjeneste har. Brutto lønnskostnad per brukerrettet time er derfor lavere for BPA enn praktisk bistand fra omsorgstjenesten.»

Dette blir utdypet i en veileder fra KS, Virke og NHO. Der framgår det at en rekke kommuner har kartlagt hvor stor andel av tilgjengelige timeverk i de ambulerende hjemmetjenestene som blir brukt direkte sammen med innbyggeren med assistansebehovet. «Ansikt til ansikt-tiden» varierer fra under 50 prosent av tilgjengelige timeverk til over 70 prosent.

Det regjeringsoppnevnte BPA-utvalget viste til en nyere samfunnsøkonomisk analyse som også konkluderte med at BPA er en kostnadseffektiv og ressursbesparende ordning. Analytikerne kommer til at samfunnsøkonomisk gevinst per person med BPA er anslagsvis 184 000 kroner.

Konklusjonen er at BPA sannsynligvis gir store årlige budsjettbesparelser for kommunene som satser på ordningen.

Leder for rådet

Atle Haglund
Tlf 93054244

Foredragsholder for
www.atlesiden.no